

DECIZIE nr. 344 din 18 aprilie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România

EMITENT • CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 16 mai 2006

Data intrării în vigoare 16-05-2006

Ioan Vida - președinte

Nicolae Cochinescu - judecător

Aspazia Cojocaru - judecător

Acsinte Gaspar - judecător

Kozsokar Gabor - judecător

Petre Ninosu - judecător

Ion Predescu - judecător

Mihaela Cârstea - procuror

Claudia Margareta Niță - magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Mohamed Mossa Mohamed Shaqfa în Dosarul nr. 16.963/302/2005 (număr în format vechi 16.285/2005) al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Se prezintă interpretul autorizat de limbă arabă, domnul Dalati Bassam, desemnat pentru a asigura traducerea în cauză.

Magistratul-asistent referă Curții faptul că partea Oficiul Național pentru Refugiați a transmis la dosarul cauzei note scrise prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând, în esență, că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale și convenționale pretins a fi încălcate.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 16.963/302/2005 (număr în format vechi 16.285/2005), Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România. Excepția a fost ridicată de Mohamed Mossa Mohamed Shaqfa într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat, potrivit căruia numai instanța de la sediul Oficiului Național pentru Refugiați este competentă să soluționeze plângerea împotriva hotărârii de admitere sau respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat, este contrar art. 16 alin. 1 din Convenția privind statutul refugiaților, Geneva, 1951, ratificată prin Legea nr. 46/1991, prin raportare la art. 11 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (2) și art. 18 alin. (2) din Constituție. Articolul 16 alin. 1 din Convenție prevede dreptul de acces liber și facil al refugiaților la instanțele de judecată naționale, ceea ce, în opinia autorului excepției, presupune ca regulile de procedură să permită cu ușurință susținerea propriului caz în fața instanței de judecată, iar prezența fizică în instanță să fie simplu de realizat. Or, în situația în care solicitanții de azil nu au reședința în unul dintre orașele în care Oficiul Național pentru Refugiați are sedii, nu există acces facil la instanța de judecată, cu atât mai mult cu cât art. 14 lit. l) din ordonanța criticată prevede obligația solicitantului de azil de a nu părăsi localitatea de reședință fără acordul oficiului. În plus, cheltuielile necesare transportului depășesc cu mult suma maximă pe care, potrivit prevederilor ordonanței, statul român o asigură, la cerere, solicitanților de azil.

Judecătoria Sectorului 5 București opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât atribuția stabilirii competenței instanței care soluționează o cerere revine în exclusivitate legiuitorului, fără ca prin aceasta să fie încălcat accesul liber la justiție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, în esență, arată că acestea nu contravin dreptului oricărui refugiat de a sta în justiție, ci reprezintă tocmai o concretizare a acestei reguli stabilite prin Convenție. Accesul liber la justiție înseamnă posibilitatea juridică de a avea acces la structurile judecătorești și mijloacele prin care se înfăptuiește justiția, potrivit legii, iar instituirea competenței teritoriale a instanțelor de judecată este un drept ce aparține exclusiv legiuitorului, fără ca prin aceasta să se poată susține încălcarea dreptului de acces liber la justiție. Cu privire la critica referitoare la nerespectarea art. 18 alin. (2) din Constituție, consideră că dreptul de azil se acordă și se retrage în condițiile legii, cu respectarea tratatelor și a convențiilor internaționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile [art. 16 alin. \(3\) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000](#) privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004, având următorul cuprins: "Plângerea se soluționează de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea."

Autorul excepției consideră că acest text de lege contravine art. 16 alin. (1) și (2) din Convenția privind statutul refugiaților, Geneva, 1951, ratificată prin [Legea nr. 46/1991](#), care se referă la accesul liber și facil al oricărui refugiat în fața tribunalelor de pe teritoriul statelor contractante, prin raportare la textele constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2) - "Dreptul internațional și dreptul intern" și ale art. 20 alin. (2) - "Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile", precum și la art. 18 alin. (2) care prevede: "Dreptul de azil se acordă și se retrage în condițiile legii, cu respectarea tratatelor și convențiilor internaționale la care România este parte."

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată următoarele:

Dispozițiile [art. 16 alin. \(3\) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000](#) au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași texte din Constituție și din actele internaționale invocate ca fiind încălcate și în prezenta cauză și cu o motivare similară. Prin [Decizia nr. 145 din 23 februarie 2006](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 10 martie 2006, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate, a reținut că textul de lege criticat nu contravine exigențelor privind dreptul de acces la justiție, statuate atât în Convenția privind statutul refugiaților, Geneva, 1951, cât și în Constituția României.

Întrucât în cauza de față nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții în materie, atât considerentele, cât și soluția reținute în decizia amintită se impun a fi menținute.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#),

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 16 alin. \(3\) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000](#) privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Mohamed Mossa Mohamed Shaqfa în Dosarul nr. 16.963/302/2005 (număr în format vechi 16.285/2005) al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN VIDA

Magistrat-asistent,

Claudia Margareta Niță
